

**HERMAN VEENHOF, JOHAN BAKKER EN ROEL SIKKEMA • LUISTER NAAR
FRAGMENTEN VAN DEZE CD'S OP ND.NL/MUZIEK**

cd-recensies

★★★★☆

Hotel Europa

Nits. PIAS/Rough Trade (2cd)

Geen man die reizen, film, muziek en snapshots uit de politieke geschiedenis zo dicht bij elkaar brengt als Henk Hofstede, het boegbeeld van Nits. Hun nieuwe livealbum heet Hotel Europa. Dat is een treffende titel, van de omslag (Tallinn in 1991) tot en met het 31ste nummer 'Dutch Mountains', maar dan uitgevoerd in de Gagarin Club in Athene in 2012. Tussen die twee polen zitten songs die de Nits de afgelopen 25 jaar hebben opgenomen in Europese steden als Parijs, Wenen, Brussel, Helsinki, Zürich, Amsterdam en Rotterdam. Geluid en sfeer zijn geweldig en natuurlijk komen ook toetsenist Robert Jan Stips en percussiemann Rob Kloet ruim uit de verf. Hofstede zingt beurtelings goed geluimd en gekweld, in het neder-EngelsFransDuitse idioom dat onderhand voorzien mag worden van patentrecht. Zelfs de kreet die in de Berlijnse U-Bahn klinkt, wordt bij de Nits weemoed: Ausstieg links. Nog iets: Hotel Europa is de logische opvolger van het in 1989 verschenen Urk, ook een live dubbelalbum. Dat verkocht als een trein. Moge het nog zo zijn; adieu, sweet Bahnhof! (HV)

italoswing

★★★★☆☆

Snob

Paolo Conte. Universal Music

Hij is bijna tachtig en trad eind februari op in Carré. Met zijn karakteristieke kop, de snor, het grijs pluizende haar en natuurlijk die diepe mompelende bas die hem sinds de jaren zeventig eerst in eigen land en daarna wereldwijd roem bracht. De Italiaan Paolo Conte leek afgeschreven, kunstje gedaan, wegwezen, maar hij houdt stug vol. Natuurlijk is de stem gesleten, voor zijn muzikale loopbaan had hij er al een carrière als advocaat op zitten, maar bij zijn timbre en frasering maakt dat niet zoveel uit. De plaat bevat veertien mooie liedjes. De Volkskrant was erbij in Amsterdam: 'zo voelt dat nieuwe werk; het cynische en treurig stemmende pianoliedje 'Snob', het bijna overdreven jeugdige 'Argentina' en de koele ballroomjazz van 'Tropical', met nostalgisch blazerswerk, bandoneon en conga's.' Mooi, ja, maar ook wel erg gemakzuchtige deuntjes en herhaalde kreten, zoals het woeste 'Kunta Kinte' in openingsnummer 'Si Sposa L'Africa' of de buitenterrasjesmuziek van 'Sotto Le Stelle Del Jazz'. De arrangementen zijn weelderig, veel slagwerk en koper begeleiden ditmaal de jazzy pianoklanken van Conte. (HV)

jazz

★★★★☆☆

Desire

Yuri Honing Acoustic Quartet – Challenge Records

Yuri Honing hield twee jaar geleden zijn rug recht toen pro-Palestijnse organisaties hem probeerden te beletten op te treden op het Red Sea Jazz Festival in Eilat. Met diezelfde bewonderenswaardige koppigheid blijft de tenorsaxofonist zijn eigenzinnige muziek maken. Desire is de opvolger van het prachtige True uit 2012 dat Honing opnam met zijn akoestische kwartet, de zachte tegenhanger van de stevige elektrische band Wired Paradise. De acht stukken laten verschillende facetten van

het begrip verlangen horen: van hoop en pijn tot aan liefde en dood. Behalve 'Sad Song' van Carla Bley, 'Route Du Paradis' van pianist Wolfert Brederode en een bewerking van 'Lasciate Mi Morire' (Laat me sterven) van Claudio Monteverdi componeerde Honing alles zelf. Schrijver Joost Zwagerman schreef 'Ons Hart', een klein libretto, en kunstenaar Mariëcke van der Linden schilderde Honing voor de coverafbeelding in een kwetsbare positie. Het Yuri Honing Acoustic Quartet combineert op een indrukwekkende manier elementen uit jazz, pop en oude muziek. (JB)

minimal music

★★★★☆☆

Quattro's & Mini Minimal's – Minimal music for 2 piano's

Jeroen Elfferich. Arabesque Records. Downloaden via arabesquerecords.com

Jeroen Elfferich (1965) is een musicus die vooral zijn sporen heeft verdiend als slagwerker van jazzmuziek. Met zijn groep Elfferich Four heeft hij vier jazz-cd's gemaakt met eigen werk. De laatste tijd legt hij zich toe op meer klassiek getinte pianomuziek, waarbij hij uitgaat van minimal music-motieven. Een logische keuze, omdat minimal music vaak sterk ritmisch is en zo aansluit bij Elfferichs slagwerkverleden. Na een eerste cd verschijnt nu een tweede met muziek voor twee piano's. Elfferich heeft alles zelf ingespeeld. De werken zijn interessant, maar niet steeds even boeiend gespeeld. Sommige – vooral in het begin – klinken nogal mechanisch, haast alsof iemand een midi-bestand door een digitale sampler heeft laten gaan. Iets meer dynamiek in de pianoklank maakt het luisteren boeiender, hoewel ritmische precisie tegelijk een kenmerk van minimal music is. De cd is niet gewoon te koop, maar kan gedownload worden bij de producent, Arabesque Records. (RS)

klassiek

★★★★☆

Gaetono Veneziana – In Officio Defunctorum. Nocturns for the dead

Ensemble Odysee o.l.v. Andrea Friggi. Pan Classics PC 10319

Archieven in Napels liggen vol met waardevolle manuscripten met barokmuziek. Geen wonder, de stad was in de zeventiende en achttiende eeuw een van de belangrijkste muziekcentra van Europa. Een van de musici die zijn opleiding in de stad volgden en daar prachtige muziek schreef, was Gaetano Veneziano (1656-1716). Het ensemble Odysee o.l.v. Andrea Friggi, dat enkele maanden geleden verraste met een cd met Napolitaanse kerstmuziek, maakte nu een cd met muziek die voor begrafenissen is bedoeld. Wat kan droevige muziek mooi klinken! Het gaat om drie nocturnes (letterlijk 'nachtsmuziek') dat onderdeel van de metten, het morgengebed was. Een groot deel daarvan bestaat uit teksten uit het Oude Testament, in dit geval uit het boek Job. De fraaie vocale muziek van Veneziano wordt op deze cd afgewisseld met een Sinfonia van Alessandro Scarlatti. De cd laat weer de hoge kwaliteit van Odysee horen en ook de originaliteit van de deze Napolitaanse muziek. (RS)